

Antimobbestrategi

Hvad er mobning

På et sted, hvor der er mange børn samlet, vil der uundgåeligt opstå konflikter af forskellig karakter. Det er vigtigt i arbejdet med mobning, at man skelner mellem drilleri og mobning, og at man forstår, at konflikter ikke nødvendigvis er det samme som mobning.

På Hanstholm Skole definerer vi mobning som:

"en gruppes eller persons systematiske forfølgelse af en enkelt person på et sted, hvor denne person er tvunget til at opholde sig."

Helle Rabøl Hansen

Ph.d. i lærerliv og mobning på DPU

Medstifter af AMOK - AntiMobbeKonsulenterne

En konflikt handler om en uenighed, en uoverensstemmelse eller en konkret anspændt episode med to eller flere personer eller grupper. I modsætning til mobning er magtforholdet mellem de involverede generelt lige. I mobningstilfælde er der en klar ubalance i magtforholdet.

Drilleri er typisk bemærkninger, råb eller handlinger, der har karakter af tilfældighed og spontanitet. Det er typisk enkeltstående handlinger, der f.eks. kan handle om at afprøve grænser eller blot være forsøg på at skabe kontakt. Drilleri kan godt være hårdt, men hensigten er ikke eksklusion fra fællesskabet.

Tegn på mobning

Det kan være endog meget svært at opdage mobning, fordi det ofte sker i det skjulte. Der er dog nogle tegn, som kan indikerer mobning:

- barnet kan blive passiv, trækker sig ud af fællesskabet
- barnet går for sig selv - også i frikvartererne
- barnet søger megen voksenkontakt
- barnet udviser ringe selvtillid
- barnet bliver let opfarende, indelukket eller meget ked af det
- barnet kommer for sent eller udebliver fra undervisningen
- barnet mister eller får ødelagt ting, tøj o. lign.
- barnet klarer sig dårligere fagligt end normalt
- barnet vil ikke i skole
- barnet får ondt i maven, hovedpine el. lign.

Forskellige former for mobning

Mobning er mange ting, og kan foregå på mange forskellige måder:

- børn bliver gentagne gange slået, kaldt øgenavne
- der gøres grin med udseende, tøj, interesser, familie el. lign.
- børn holdes udenfor, inviteres ikke med i lege, og der tales dårligt om dem bag deres ryg.

- handlinger uden ord, ved brug af grimasser, gestus, ved at vende vedkommende ryggen, eller ved ikke at efterkomme en persons ønsker for at irritere eller såre.
- Digital mobning f.eks. via SMS, chat og mails i form af ubehageligheder og trusler, ved at dele billeder eller ved at børn holdes udenfor det elektroniske fællesskab.

Manglende indgriben fra omgivelserne virker som en accept og en legitimering af mobning.

Forskellige roller i mobbesituationer

- **Offer**
Den, der bliver udsat for mobning.
Det er væsentligt at være opmærksom på, at mobning ofte er resultatet af en kompleks situation, hvor offeret ubevidst også kan være med til at fastholde situationen.
- **Mobbere**
Den eller de, der tager initiativ og mobber udvalgte børn.
- **Medløbere eller mobbeassistenter**
Børn, der følger efter mobberen og assisterer med forskellige aktiviteter.
- **Mobberens supportere**
Børn, der støtter mobberen f.eks. ved grin eller klap på skulderen. De oplever ikke sig selv som mobbere.
- **Passive tilskuere**
Børn, der er vidne til mobning uden at gøre noget. De oplever heller ikke sig selv som mobbere.
- **Forsvarere eller riddere**
Børn der udviser stort mod og forsøger at stoppe mobningen

Forebyggelse mod mobning

Alle har et fælles ansvar for at forebygge og bekæmpe mobning.

- På skolen arbejder vi bl.a. med forebyggelse af mobning på følgende måder:
 - Legepatruljer
 - Læsemakker
 - Trivselsplaner i alle klasser
 - Mobning tages op på alle forældremøder
 - Klassernes trivsel tages jævnligt op på afdelingsmøder
 - Der laves trivselsregler i alle klasser
- Forældre forventes at:
 - indgå aktivt og konstruktivt i arbejdet mod mobning
 - meddele skolen, hvis de har viden om, at der finder mobning sted
 - tale med barnet om fornuftig adfærd – også på de digitale medier
 - følge med i hvad barnet laver og hvor det færdes på nettet.
 - tale med hinanden, og laver aftaler med hinanden

Når mobning finder sted

Når man konstaterer, at der foregår mobning er det vigtigt at tale med offeret.

Det vil som regel være klasselæreren eller en AKT-vejleder, der gennemfører samtaler med barnet.

Det kan f.eks. foregå efter følgende model:

1. Få barnet til at læse af
 - a. Lyt aktivt og deltagende.
 - b. Spørg ind til oplevelsen/oplevelserne.
 - c. Stil konkrete spørgsmål:
 - i. "Hvad skete der så?"

- ii. "Hvad gjorde du så?",
- iii. "Hvordan reagerede de andre?",
- iv. "Hvad sagde han?"

2. Løft skylden væk fra barnets skuldre ved at udvise forståelse for barnets situation
3. Fortæl barnet, hvad du har tænkt dig at gøre efterfølgende.
Det er OK, hvis du har brug for tid, til at lægge en strategi, evt. i fællesskab med andre i teamet, men barnet skal altid vide, hvornår du vender tilbage.
4. Fortæl barnet, en eller to ting, det selv kan gøre.
Det er vigtigt at vente med dette, til du selv har lavet en strategi.
Rækkefølgen er vigtig for ikke at barnet ikke skal tro, at han eller hun helt alene skal vende situationen.

Skolens ledelse vil under alle forhold altid være orienteret om og involveret i alle konkrete antimobbeindsatser.

Skoledelsen tager hurtigt kontakt til mobbeofferets familie og til mobberens familie med henblik på at løse situationen.

Skolebestyrelsen informeres om elevernes trivsels ud fra den årlige trivselsmåling.